

CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRETANUL JOI, ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA A POSTULUI MARE, LA UTRENIE

După începutul obișnuit al Utreniei, după Psalmul 50, se începe cântarea acestui Canon în mijlocul bisericii (sau acasă, pentru cei care nu pot merge la biserică). Sedelnele, Tricântările și Fericirile au fost lăsate. În cadrul slujbei complete acestea se vor pune din Triod.

Cântarea 1, Irmosul:¹

Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeuul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeuul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit².

Stih: *Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă. (înainte de fiecare tropar)*

De unde voi începe a plânge faptele vieții mele celei ticăloase? Ce început voi pune, Hristoase, acestei tânguiri de acum? Dar ca un milostiv, dă-mi iertare greșelilor.

Vino, ticăloase suflete, împreună cu trupul tău, de te mărturisește Ziditorului tuturor. Păresește de acum nebunia cea mai dinainte și adu lui Dumnezeu lacrimi de pocăință.

Râvnind neascultării lui Adam celui întâi-zidit, m-am cunoscut pe mine dezbrăcat de Dumnezeu, de împărăția cea pururea fiitoare și de desfătare, pentru păcatele mele.³

Vai, ticăloase suflete! Pentru ce te-ai asemănat Evei celei dintâi? Că ai căzut rău și te-ai rănit amar; că te-ai atins de pom și ai gustat cu îndrăzneală mâncarea cea omorâtoare de cuget.⁴

În locul Evei celei simțite, făcutu-s-a mie Evă înțelegătoare gândul cel cu poftă trupească, arătându-mi cele plăcute și gustând pururea din băutura cea amară.

După dreptate a fost izgonit Adam din Eden, nepăzind singura Ta poruncă, Mântuitorule. Dar eu, care am călcat totdeauna cuvintele Tale cele dătătoare de viață, ce voi pătimi?⁵

Întrecând uciderea lui Cain, de bunăvoie m-am făcut ucigaș sufletului, hrănind trupul și războindu-mă împotriva lui cu faptele mele cele rele.⁶

Nu m-am asemănat, Iisuse, dreptății lui Abel. Daruri bineprimite nu Ți-am adus Ție niciodată, nici fapte dumnezeiești, nici jertfă curată, nici viață fără prihană.⁷

Precum Cain, așa și noi, ticăloase suflete, n-am adus fapte plăcute Făcătorului tuturor, ci jertfă spurcată și viață netrebnică; pentru acestea ne-am și osândit împreună.⁸

¹ Toate irmoasele se cântă de 2 ori la început și o dată la sfârșitul fiecărei cântări.

² Ieșire 15:1-2.

³ Facere 3:6-7.

⁴ Facere 3:6.

⁵ Facere 3:23.

⁶ Facere 4:3-8.

⁷ Facere 4:4.

⁸ Facere 4:3-5.

Ziditorule, făcându-mă lut viu, ai pus întru mine trup și oase și suflare și viață; dar, o! Făcătorul meu, Mântuitorul meu și Judecătorule, primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc.¹

Înaintea Ta, Mântuitorule, pun păcatele pe care le-am făcut, și rănilor sufletului și ale trupului meu, care tâlhărește le-au pus înlăuntrul meu gândurile cele ucigătoare.²

De am și greșit, Mântuitorule, dar știu că ești iubitor de oameni; lovești cu milă și Te milostivești fierbinte; pe cel ce plânge îl vezi, și alergi ca un părinte, chemând pe cel risipitor.³

Pe mine cel lepădat înaintea ușilor Tale, Mântuitorule, măcar la bătrânețe nu mă lăsa în iad, deșert, ci, mai înainte de sfârșit, ca un iubitor de oameni, dă-mi iertare greșelilor.

Eu sunt cel căzut între tâlhari prin gândurile mele; cu totul sunt rănit acum de ele și plin de bube; dar Tu însuși venind de față, Hristoase Mântuitorule, vindecă-mă.⁴

Preotul, văzându-mă mai înainte, a trecut de mine, și levitul, văzându-mă gol în suferință, nu m-a băgat în seamă; iar Tu, Iisuse, Cel ce ai răsărit din Maria, venind de față, miluiește-mă.⁵

Mielule al lui Dumnezeu, Cel ce ai ridicat păcatele tuturor, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un milostiv, dă-mi lacrimi de umilință.⁶

Este vremea pocăinței, iar eu vin către Tine, Făcătorul meu; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un îndurat, dă-mi lacrimi de umilință.

Să nu mă urăști, Mântuitorule, să nu mă lepezi de la fața Ta; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un milostiv, dă-mi iertare de greșeli.

Greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, Mântuitorule, cele vădite și cele ascunse, cele știute și cele neștiute, toate iertându-le, ca un Dumnezeu, milostivește-Te și mă mântuiește.

Din tinerețe, Mântuitorule, poruncile Tale le-am lepădat, și mi-am petrecut toată viața în poftă, neîngrijindu-mă și lenevind-mă; pentru aceasta strig Ție, Mântuitorule: măcar la sfârșit mântuiește-mă.

Bogăția sufletului cheltuind-o în desfrânări, pustiu sunt de virtuți creștinești și, flămânzind, strig: Părinte al îndurărilor, apucând Tu înainte, miluiește-mă.

Înaintea Ta cad, Iisuse; greșit-am Ție, milostivește-Te spre mine; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un îndurat, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Să nu intri cu mine la judecată, vădind faptele mele, cercetând cuvintele și îndreptând pornirile; ci cu îndurărilor Tale, trecând cu vederea răutățile mele, mântuiește-mă, Atotputernice.

¹ Facere 2:7.

² Luca 10:30.

³ Luca 15:20.

⁴ Luca 10:30.

⁵ Luca 10:31-32. Mențiunea Fecioarei Mariei este pentru jocul de cuvinte: Samaria – Maria.

⁶ Ioan 1:29.

Stih: Cuvioasă maică Marie¹, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Dă-mi har luminător din osârdia ta cea dumnezeiască de sus, ca să scap de întunericul patimilor; și să laud din inimă faptele vieții tale cele frumoase, Marie.

Plecându-Te dumnezeieștilor legi ale lui Hristos, la Dânsul ai venit, părăsind pornirile desfătărilor cele neoprite, și toată virtutea, ca pe una singură, cu multă cucernicie ai săvârșit-o.

Stih: Cuvioase Părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile tale, Andree, scapă-ne de patimile cele fără de cinste și te rugăm să ne arăți părtași acum Împărăției lui Hristos, pe noi cei ce te laudăm pe tine, strălucite, cu credință și cu dragoste.

Slavă..., **a Treimii:**

Treime, mai presus de ființă, Căreia ne închinăm întru o Unime, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o milostivă, dă-mi lacrimi de umilință.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și folositoarea celor ce te laudă pe tine, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o Stăpână curată, primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc.

Cântarea a 2-a, Irmosul:

Ia aminte, Cerule, și voi grăi și voi lauda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup.

Stih: *Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.*

Ia aminte, cerule, și voi grăi; ascultă, pământule, glasul ce se pocăiește către Dumnezeu și-L laudă pe Dânsul.

Ia aminte, Dumnezeule, Mântuitorul meu, cu ochiul Tău cel blând, și primește mărturisirea mea cea înflăcărată.

Mai mult decât toți oamenii, eu însumi am greșit Ție; deci Te milostivește, Mântuitorule, ca un Dumnezeu, spre făptura Ta.²

Viforul răutăților m-a cuprins, Milostive Doamne; dar, ca lui Petru, întinde-mi și mie mâna Ta.³

Lacrimile desfrânatei, Îndurate, și eu le vărs înaintea Ta; milostivește-Te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea Ta.⁴

¹ Troparele dedicate Cuvioasei Maria Egipteanca s-au scris mai târziu și s-au rânduit aici în legătură cu citirea în această zi a *Vieții* ei (în două stări, după Cântările a 3-a și a 6-a a Canonului). De asemenea, și troparele închinare Sf. Andrei Cretanul sunt o adăugire ulterioară.

² I Timotei 1:15.

³ Matei 14:31.

⁴ Luca 7:38.

Întunecatu-mi-am frumusețea sufletului cu plăcerile poftelor, și mintea întregă cu totul țărână am făcut-o.

Ruptu-mi-am acum veșmântul cel dintâi, pe care mi l-ai țesut mie, Ziditorule, dintru început; și pentru aceasta zac acum gol.¹

Îmbrăcatu-m-am acum în haină ruptă, pe care mi-a țesut-o mie șarpele cu sfatul, și mă rușinez.²

Privit-am la frumusețea pomului și mi s-a amăgit mintea; iar acum zac gol și mă rușinez.³

Lucrat-au pe spatele meu toți mai-marii răutăților, înșirând asupra mea fărădelegea lor.

Pierdutu-mi-am frumusețea cea întâi-zidită și podoaba mea; și acum zac gol și mă rușinez.

Cusutu-mi-a „haine de piele” păcatul, golindu-mă de haina cea dintâi țesută de Dumnezeu.

Îmbrăcat sunt cu îmbrăcaminte de rușine, ca și cu niște frunze de smochin, spre vădirea patimilor celor din voia mea.⁴

Îmbrăcatu-m-am urât cu haina de ocară și rușinos sângerată, prin curgerea vieții celei cu patimi și iubitoare de desfătări.

Pătat-am haina trupului meu și am întinat cu totul podoaba cea după chipul și după asemănarea Ta, Mântuitorule.⁵

Căzut-am întru întristarea patimilor și în stricăciunea cea materialnică; și pentru aceasta acum vrăjmașul mă asuprește.

Viață iubitoare de cele materiale și de averi alegând eu, Mântuitorule, m-am împresurat acum cu sarcină grea.

Împodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbrăcămintea de multe feluri a gândurilor rușinoase, și mă osândesc.

Îngrijitu-m-am cu sârguință numai de podoaba mea cea din afară, nebăgând seama de cortul dinlăuntru, cel după chipul lui Dumnezeu.

Întipărint în mine urâțenia patimilor prin pofta iubitoare de plăceri, mi-am stricat frumusețea minții.

Îngropat-am, Mântuitorule, cu patimile frumusețea chipului celui dintâi; dar ca pe dragma [cea pierdută], oarecând, căutându-mă, așa mă află.⁶

Păcătuیت-am ca desfrânata și strig Ție: Eu însumi am greșit! Primește, Mântuitorule, ca niște mir și lacrimile mele.⁷

¹ Facere 3:9-11.

² Facere 3:21.

³ Facere 3:6-7.

⁴ Facere 3:7.

⁵ Facere 1:26-27.

⁶ Luca 15:8.

⁷ Luca 7:37-38.

Alunecat-am în desfrânare ca David și m-am umplut de noroi; dar Tu, Mântuitorule, spală-mă și pe mine cu lacrimile mele.¹

Fii mie milostiv, ca vameșul strig Ție; Mântuitorule, curățește-mă; că nimeni din cei din Adam n-au greșit Ție, ca mine.²

Nici lacrimi, nici pocăință nu am, nici umilință; dar Tu însuși, Mântuitorule, dăruiește-mi acestea, ca un Dumnezeu.

Ușa Ta să nu mi-o închizi atunci, Doamne, Doamne! Ci să o deschizi mie, celui ce mă pocăiesc către Tine.³

Iubitorule de oameni, Cel ce voiești ca toți să se mântuiască, Tu mă cheamă și mă primește ca un bun, pe mine cel ce mă pocăiesc.⁴

Ascultă suspinele sufletului meu și primește picăturile ochilor mei, Doamne, și mă mântuiește.

A Născătoarei:

Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una ești prealăudată, roagă-te îndelung, ca să ne mântuim noi.

Aceeași cântare, alt canon; Irmosul:

Vedeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană, și apă din piatră am izvorât de demult, în pustie, poporului Meu, cu singură dreapta și cu tăria Mea.⁵

Vedeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu; ascultă, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce strigă, și te depărtează de la păcatul cel dintâi; și te teme, ca de un nemitarnic Judecător și Dumnezeu.

Cui te-ai asemănat, mult-păcătosule suflete, decât numai lui Cain celui dintâi și lui Lameh acelaia, ucigându-ți cu pietre trupul prin fapte rele, și omorându-ți mintea cu pornirile cele nebunești?⁶

Pe toți cei mai înainte de lege întrecându-i, o, suflete, lui Set nu te-ai asemănat, nici lui Enos n-ai urmat, nici lui Enoh cel ce a fost mutat la cer, nici lui Noe; ci te-ai arătat sărac de viața dreptilor.⁷

Tu însuși, suflete al meu, ai deschis zăvoarele mâniei Dumnezeului tău, și ca pământul oarecând, ți-ai înecat trupul și faptele și viața, rămânând afară de corabia cea mântuitoare.⁸

„Bărbat am ucis pentru rana mea, și tânăr pentru vânătaia mea”, Lameh plângând a strigat; iar tu nu te cutremuri, o, suflete al meu, întinându-ți trupul și mintea pătându-ți.⁹

¹ II Regi 11:4.

² Luca 18:13.

³ Matei 7:21-23, 25:11.

⁴ I Timotei 2:4.

⁵ Ieșire 16:14, 17:6.

⁶ Facere 4:1-26.

⁷ Facere 5:1-32.

⁸ Facere 7:1-24.

⁹ Facere 4:23.

O, cum am râvnit lui Lameh, celui mai înainte ucigaș! Sufletul ca pe un bărbat, mintea ca pe un tânăr și trupul ca pe un frate mi-am ucis, ca și Cain ucigașul, cu pornirile cele poftitoare de plăceri.¹

Turn ți-ai închipuit să zidești, o, suflete, și întăritură să faci poftelor tale, de n-ar fi oprit Ziditorul voile tale, și de n-ar fi surpat până la pământ meșteșugirile tale.²

Plouat-a Domnul oarecând foc din cer, arzând fărădelegea cea înfierbântată a sodomenilor; iar tu ți-ai aprins focul gheenei întru care vei ardea, o, suflete.³

Rănit-u-m-am, vătămatu-m-am, iată săgeți-le vrăjmașului mi-au pătruns sufletul și trupul; iată, rănilor și bubele și vătămarile strigă pentru loviturile patimilor mele cele de bună voie.

Cunoașteți și vedeți că Eu sunt Dumnezeu, Cel ce ispitesc inimile, înfrânez cugetele și vădesc faptele, ard păcatele, judec pe orfan, pe smerit și pe sărac.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Întins-ai mâinile tale către înduratul Dumnezeu, Marie, afundată întru adâncul răutăților fiind, și ți-a întins mâna de ajutor cu milostivire, ca și lui Petru, căutând cu adevărat întoarcerea ta.⁴

Cu toată osârdia și dragostea ai alergat către Hristos, urând calea cea dintâi a păcatului, și în pustiiile cele neumblate hrănindu-te, și poruncile Lui cele dumnezeiești curat săvârșind.

Stih: Cuvioase Părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Să vedem, să vedem, o suflete, iubirea de oameni a Stăpânului-Dumnezeu; pentru aceasta, mai înainte de sfârșit să cădem înaintea Lui cu lacrimi, strigând: cu rugăciunile lui Andrei, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Slavă..., **a Treimii:**

Treime fără început, nezidită, nedespărțită Unime, primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc și mă mântuiește pe mine cel ce am greșit; a Ta zidire sunt, nu mă trece cu vederea; ci mă iartă și mă izbăvește de osânda focului.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Preacurată Stăpână Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce aleargă la tine, și limanul celor înviforați, pe Milostivul și Făcătorul și Fiul tău, fă-L îndurat, și mie cu rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a, Irmosul:

Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta

Foc de la Domnul plouând, oarecând, a ars Domnul de demult pământul Sodomei.⁵

În munte scapă, suflete, ca Lot acela și apucă și te izbăvește în Sigor.⁶

¹ Facere 4:8-24.

² Facere 11:3-4.

³ Facere 19:24.

⁴ Matei 14:31.

⁵ Facere 19:24.

⁶ Facere 19:22-23.

Fugi de aprindere, o suflete! Fugi de arderea Sodomei! Fugi de stricăciunea dumnezeieștii văpăi!

Mărturisescu-mă Ție, Mântuitorule: păcătuit-am, păcătuit-am Ție fără măsură; dar lasă-mi, iartă-mi, ca un Îndurat.

Păcătuit-am Ție, eu singur păcătuit-am mai mult decât toți; Hristoase Mântuitorule, nu mă trece cu vederea.

Tu ești Păstorul cel Bun; caută-mă pe mine mielul și, rătăcit fiind, nu mă trece cu vederea.¹

Tu, dulcele Iisus, Tu ești Ziditorul meu; întru Tine, Mântuitorule, mă voi îndrepta.

A Treimii:

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

O, Treime, Unime Dumnezeule, mântuiește-ne pe noi de înșelăciune și de ispite și de primejdii!

A Născătoarei:

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Bucură-te, pânțece primitor de Dumnezeu! Bucură-te, scaunul Domnului! Bucură-te, Maica vieții noastre.

Aceeași cântare, alt canon; Irmosul:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clătinată; că **Î**nsuși ești Sfânt și Domn.

Izvor de viață Te-am câștigat pe Tine, surpătorul morții, și din inimă strig Ție mai înainte de sfârșit: Greșit-am, milostivește-Te și mă mântuiește.

Păcătoșilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, moștenind osândirea aceloră întru cufundarea potopului.²

Greșit-am, Doamne, greșit-am Ție! Milostivește-Te spre mine. Că nu este cineva între oameni, din cei ce au greșit, pe care să nu-l fi întrecut eu cu greșelile.

Lui Ham cel batjocoritor de tată, urmând, suflete, n-ai acoperit rușinea aproapelui, întorcându-te cu fața înapoi.³

Binecuvântarea lui Sem nu ai moștenit, ticăloase suflete, și moștenire desfătăta n-ai luat, ca Iafet în pământul iertării.⁴

Din pământul Haran, adică din păcat, ieși, suflete al meu, și vino la pământul care izvorăște de-a pururea nesticăciune vie, pe care Avraam a moștenit-o.⁵

¹ Ioan 10:11-14.

² Facere 6:1-17.

³ Facere 9:22-23.

⁴ Facere 9:26-27.

⁵ Facere 12:1-7.

De Avraam ai auzit, suflete al meu, care și-a lăsat oarecând pământul părinților și s-a înstrăinat. Urmează și tu alegerii aceluia.¹

La stejarul din Mamvri ospătând patriarhul pe îngerii, a luat la bătrânețe vânatul făgăduinței.²

Înțelegând pe Isaac, ticăloase suflete al meu, că a fost jertfit tainic jertfă nouă, ca ardere de tot Domnului, urmează voinței lui.³

Auzit-ai, suflete al meu, de Ismael că a fost izgonit, fiind născut din slujnică; trezește-te, vezi, ca nu cumva păcătuind, să suferi ceva asemenea.⁴

Agarei, egiptencei celei de demult te-ai asemănat, suflete, făcându-te rob de bună-voia ta, și născând semeția, ca pe un nou Ismael.⁵

Scara lui Iacov o știi, suflete al meu, care s-a arătat de la pământ spre cele cerești; pentru ce n-ai avut treaptă tare, credința cea dreaptă?⁶

Preotului lui Dumnezeu și împăratului celui înstrăinat între oameni de viața lumii, urmează, adică asemănării cu Hristos.⁷

Să nu te faci stâlp de sare, suflete, întorcându-te înapoi; să te înfricoșeze pilda Sodomei; sus în Sigor mântuiește-te!⁸

De arderea păcatului fugi, suflete al meu, ca și Lot. Fugi de Sodoma și de Gomora; fugi de flacăra a toată pofta cea nebunească.⁹

Miluieste-mă, Doamne, miluieste-mă strig Ție, când vei veni cu îngerii Țăi, să răsplătești tuturor după vrednicia faptelor.

Rugăciunea celor ce Te laudă pe Tine, Stăpâne, nu o lepăda; ci Te milostivește, Iubitorule de oameni, și dăruiește iertare celor ce se roagă Ție cu credință.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cuprins sunt de tulburarea valurilor și de furtuna păcatelor. Dar tu, maică, izbăvește-mă acum și mă scoate la limanul dumnezeieștii pocăințe.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Rugăciune cu osârdie aducând și acum, cuvioasă, către preamiloștiva Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale deschide-mi dumnezeieștile intrări.

Stih: Cuvioase Părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

¹ Facere 12:1-3.

² Facere 18:1.

³ Facere 22:2.

⁴ Facere 21:10-11.

⁵ Facere 16:16.

⁶ Facere 28:12.

⁷ Facere 14:18 Evrei 7:1-3. Se face referire la preotul Melchisedec, regele Salemului.

⁸ Facere 19:19-26.

⁹ Facere 19:15-17.

Cu rugăciunile tale dăruiește-mi și mie iertare datoriilor, o Andreie, arhiereule al Cretei; că tu ești învățător preales al pocăinței.

Slavă..., **a Treimii:**

Treime neamestecată, nezidită, Fire fără început, Care ești laudată în Treimea Fețelor, mântuiește-ne pe noi, care ne închinăm stăpânirii Tale cu credință.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Fiul cel fără de ani din Tatăl, sub ani L-ai născut, neștiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune străină! Că alăptând, ai rămas fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmosul:

Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut: că aveai să Te naști din Fecioară, și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am auzul Tău și m-am temut; slavă puterii Tale, Doamne.¹

Lucrurile Tale nu le trece cu vederea, zidirea Ta nu o părăsi, Drepte Judecătorule; că de am și păcătuit eu însumi ca un om, și mai mult decât tot omul, Iubitorule de oameni, dar ca un Domn al tuturor ai putere a ierta păcatele.²

Se apropie sfârșitul, suflete; se apropie și nu te îngrijești, nu te pregătești; vremea se scurtează, scoală-te; aproape lângă uși este Judecătorul: ca un vis, ca o floare trece vremea vieții. Pentru ce în deșert ne tulburăm?³

Deșteaptă-te, o, sufletul meu! Ia seama faptelor tale pe care le-ai făcut, și adu-le la vedere; varsă picături de lacrimi; spune cu îndrăzneală faptele tale și cugetele tale lui Hristos, și te îndreptează⁴.

N-a fost în viață păcat, nici faptă, nici răutate, pe care să nu le fi săvârșit eu, Mântuitorule, cu mintea și cu cuvântul, cu voința și cu gândul și cu știința, și cu fapta păcătuind ca nimeni altul vreodată.

Prin conștiință m-am judecat și m-am osândit eu ticălosul, căci nu este nimic în lume mai apăsător; [Dar Tu] Judecătorule, Mântuitorule și cunoscătorule, cruță-mă, izbăvește-mă și mă mântuiește pe mine robul Tău.⁵

Scara pe care a văzut-o de demult marele între patriarhi, suflete al meu, este arătarea suirii celei cu lucrarea și a înălțării gândului; deci, de voiești să viețuiești, cu lucrarea și cu cunoștința și cu înălțarea gândului, înnoiește-te.⁶

Arșița zilei a răbdat patriarhul pentru lipsă și frigul nopții a suferit, în toate zilele câștigând, păstorind, trudindu-se și slujind, ca să-și ia amândouă femeile.⁷

¹ Avacum 3:2-19; Isaia 7:14.

² Matei 9:6; Marcu 2:10.

³ Matei 24:33; Marcu 13:29; Luca 21:31.

⁴ Literal: *te corectează*.

⁵ Sintaxa frazei a fost ușor modificată.

⁶ Facere 28:12.

⁷ Facere 31:7,40.

Prin două femei să înțelegi lucrarea și cunoștința într-o contemplație; prin Lia lucrarea, ca ceea ce a fost cu mulți copii, iar prin Rahela – gândirea, ca cea mult-ostenitoare. Că fără de osteneli nici lucrarea, nici gândirea nu se vor desăvârși, suflete.

Priveghează, o, suflete al meu, și te fă deosebit, ca cel mare între patriarhi; ca să dobândești fapta cu gândirea cea înaltă; ca să te faci minte văzătoare de Dumnezeu, să ajungi în norul cel tainic prin gândire, și să te faci neguțător de lucruri mari.¹

Pe cei doisprezece patriarhi născându-i cel mai mare între patriarhi, suflete al meu, tainic ți-a făcut scară spre suirea prin faptă, iar pe fiii săi ca pe niște temeiuri și trepte, ca niște suișuri preaînțelepțește așezându-i.

Lui Esav cel urât asemânându-te, suflete, ai dat amăgitorului tău frumusețea neșterii celei dintâi, și de la binecuvântarea părintească ai căzut și îndoit te-ai amăgit, ticăloase, cu fapta și cu gândirea; pentru aceasta acum pocăiește-te.²

Edom s-a chemat Esav, pentru marea înverșunare a amestecării cu femei. Căci cu neînfrânarea pururea aprinzându-se și cu plăcerile întinându-se, Edom s-a numit, care înseamnă: înfierbântarea sufletului celui iubitor de păcate.³

De Iov cel de pe gunoi auzind că s-a îndreptățit, suflete al meu, n-ai râvnit bărbăției aceluia; n-ai avut tăria gândului lui în cele ce ai cunoscut, ci știind, te-ai ispitit și te-ai arătat nerăbdător.⁴

Cel ce era mai înainte pe tron, acum se vede gol pe gunoi, cu răni; cel cu mulți copii și mărit, îndată este lipsit de fii și de casă; căci socotea gunoiul palat și rănilor mărăgăritar.⁵

După vrednicia împărătească fiind îmbrăcat cu diademă și cu porfiră, omul cel cu multă avere, și dreptul cel îndestulat de bogăție și de animale degrab săracind, de avere și de stare și de împărăție s-a lipsit.⁶

Deși [Iov] a fost drept și fără prihană mai mult decât toți, și n-a scăpat de cursele și viclesugurile înșelătorului, dar tu, fiind iubitor de păcate, ticăloase suflete, ce vei face de se va întâmpla să vină asupra ta ceva din cele negândite?⁷

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am întinat, peste tot m-am rănit; dar ca un doctor, Hristoase, amândouă prin pocăință le tămăduiește. Spală-le, curățește-le, Mântuitorul meu, arată-le mai curate decât zăpada.

Trupul și sângele pentru toți Ți-ai pus, Cuvinte, răstignindu-Te; trupul, adică ca să mă înnoiești, iar sângele ca să mă speli. Duhul ți-ai dat ca să mă aduci, Hristoase, Părintelui Tău.

¹ Facere 32:28.

² Facere 25:32, 27:37; Maleahi 1:2-3.

³ Facere 25:30.

⁴ Iov 1:1-22.

⁵ Iov 2:11-13.

⁶ Iov 1:1-22.

⁷ Iov 1:8-12.

Săvârșit-ai mântuirea în mijlocul pământului, Făcătorule, ca să ne mântuim; de bunăvoie pe lemn ai fost răstignit și Edenul cel ce se încuiase s-a deschis; cele de sus și cele de jos, făptura și toate neamurile mântuindu-se, se închină Ție.¹

Fie-mi mie scaldătoare sângele cel din coasta Ta, totodată și băutură și apa iertării ce a izvorât, ca să mă curățesc cu amândouă, ungându-mă și bând, și ca o ungere și băutură, Cuvinte, cuvintele Tale cele de viață.²

Gol sunt, spre a intra în camera [mirelui], gol sunt și spre a merge la nuntă și la cină; candela mi s-a stins, fiind fără untdelemn, camera mi s-a închis dormind eu. Cina s-a mâncat; iar eu fiind legat de mâini și de picioare, am fost aruncat afară.³

Biserica a câștigat pahar coasta Ta cea purtătoare de viață, din care a izvorât nouă îndoit izvorul iertării și al cunoștinței, spre închipuirea legilor celei vechi și a celei noi, Mântuitorul nostru.

Timpul vieții mele este scurt și plin de dureri și de viclesug, dar întru pocăință primește-mă și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig și mâncare „celui străin”; Mântuitorule, Tu Însuși mă miluiește.⁴

Înfumurat și trufaș sunt acum, și semeț întru deșertăciunea inimii. Dar să nu mă osândești împreună cu fariseul; ci dă-mi smerenia vameșului, Unule Îndurate, drepte Judecătorule, și cu acesta împreună mă numără.⁵

Știu, Îndurate, că am greșit, întinând vasul trupului meu; dar prin pocăință mă primește și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig, nici mâncare „celui străin”. Ci Tu Însuși, Mântuitorule, mă miluiește.⁶

Însumi idol m-am făcut, vătămându-mi prin poftă sufletul meu. Dar prin pocăință mă primește și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig, nici mâncare „celui străin”. Ci Tu Însuși, Mântuitorule, mă miluiește.

N-am auzit glasul Tău, n-am ascultat Scriptura Ta, Dătătorule de lege. Dar prin pocăință mă primește și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig, nici mâncare „celui străin”. Ci Tu Însuși, Mântuitorule, mă miluiește.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Petrecând viață fără de trup, cuvioasă, fiind cu trup, ai luat mare har de la Dumnezeu cu adevărat, ca să fii de folos celor ce te cinstesc cu credință. Pentru aceasta ne rugăm ție, izbăvește-ne pe noi cu rugăciunile tale de toate încercările.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

¹ Psalmul 73:12.

² Ioan 19:34.

³ Matei 25:1-13; Luca 12:35-37, 13:24-27, 14:7-24.

⁴ Facere 47:9.

⁵ Luca 18:14.

⁶ I Corinteni 6:18-19.

Întru adânc de necuviințe mari pogorându-te, nu te-ai oprit acolo, ci te-ai suit cu gând mai bun în chip lămurit la virtutea cea desăvârșită prin lucrare, minunând, Cuvioasă Maică Marie, firea îngerească.

Stih: Cuvioase Părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andree, lauda părinților, nu uita rugând prin mijlocirile tale, de față fiind tu, pe Treimea cea înalt dumnezeiască, ca să ne izbăvim de osândă, cei ce te chemăm pe tine, dumnezeiescul ocrotitor și podoaba Cretei.

Slavă..., **a Treimii:**

Nedespărțită în ființă, neamestecată în Fețe, așa Te teologhisim pe Tine Dumnezeire – Unime în Treime, ca pe Ceea ce ești Una cu împărăția și Împreună cu tronul; și strig Ție cântarea cea mare, ce se cânta întreit întru cele de sus.¹

Și acum..., **a Născătoarei:**

Și ai născut și ești fecioară, și ai rămas întru amândouă cu firea, Fecioară. Cel ce S-a născut înnoiește legile firii, iar pântecul a născut nesimțind dureri. Unde Dumnezeu voiește, se biruiește rânduiala firii; că face câte voiește.

Cântarea a 5-a, Irmosul:

Dis-de-dimineată, Iubitorule de oameni, mă rog luminează-mă și mă povățuiește la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.²

În noapte viața mea mi-am petrecut pururea; că întuneric s-a făcut mie și negură adâncă noaptea păcatului; dar ca pe un fiu al zilei arată-mă pe mine, Mântuitorule.

Lui Ruben asemănându-mă eu, ticălosul, făcut-am sfat necuvios și călcător de lege asupra lui Dumnezeu celui înalt, întinându-mi patul meu, precum acela pe al tatălui său.³

Mărturisesc-mă Ție Hristoase, Împărate; păcătuit-am, păcătuit-am ca mai înainte frații lui Iosif, vânzând rodul curăției și al înțelepciunii.⁴

De frați a fost dat în robie sufletul cel drept; cel frumos a fost vândut închipuind pe Domnul. Iar tu, suflete, singur cu totul te-ai vândut răutăților tale.

Lui Iosif cel drept și minții lui celei întregi, urmează, ticăloase și neînfrânate suflete, și nu te întina cu pornirile cele nebunești, făcând fărădelege pururea.

Sălășluindu-se Iosif oarecând în groapă, Stăpâne Doamne, spre închipuirea îngropării și a scuișării Tale a făcut aceasta; dar eu ce faptă ca aceea îți voi aduce vreodată?

Auzit-ai, suflete, de coșul lui Moise cel purtat de apele și de valurile râului, că a fost păzit de demult ca într-o cămară, scăpând de uneltirea cea amară al lui Faraon.⁵

¹ Isaia 6:1-3.

² Psalmii 62:2; 118:45.

³ Facere 35:22; 49:3-4.

⁴ Facere 37:28 (trimitere valabilă și pentru următoarele tropare).

⁵ Ieșire 2:3.

De ai auzit, ticăloase suflete, de moașele ce ucideau oarecând partea bărbătească cea nevârstnică, sugerează acum înțelepciunea ca marele Moise.¹

Nu ți-ai omorât mintea lovind-o, precum marele Moise pe egipteanul, ticăloase suflete; deci, cum vei locui în pustiul patimilor fără pocăință?²

În pustiu a locuit marele Moise. Vino dar, suflete, de urmează vieții lui, ca să te învrednicești a vedea și arătarea lui Dumnezeu cea din rug.³

Toiagul lui Moise te închipuiește, suflete; căci a lovit marea și a închegat adâncul cu însemnarea dumnezeieștii Cruci, prin care vei putea și tu să săvârșești lucruri mari.⁴

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fără prihană, fără vicleșug; iar Ofni și Fineas, ca și tine, suflete, au adus viață străină de Dumnezeu și întinată.⁵

Greu la minte m-am făcut, Stăpâne, ca și Faraon cel cumplit; iar la suflet și la trup ca Iannis și Iamvri, cufundat fiind cu gândul! Dar ajută-mi mie, Mântuitorule.⁶

Cu lut mi-am amestecat gândul, eu ticălosul. Spală-mă, Stăpâne, în baia lacrimilor mele, mă rog Ție, albă ca zăpada făcând haina trupului meu.⁷

De voi cerceta faptele mele, Mântuitorule, mă văd pe mine însumi întrecând pe tot omul cu păcatele; că întru cunoștință gândind am greșit, iar nu întru necunoștință.

Cruță, Doamne, cruță zidirea Ta. Păcătuit-am, iartă-mă, Cel ce Singur ești din fire curat, iar afară de Tine nimeni altul nu este fără pată.

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; arătat-ai minuni vindecând pe cei leproși și întărind pe cei slăbănogi; ai oprit curgerea de sânge, Mântuitorule, celei ce s-a atins de poalele Tale.⁸

Celei ce avea curgere de sânge urmează, ticăloase suflete, năzuiește, ține-te de poalele lui Hristos, ca să te izbăvești de bătaie și să auzi de la Dânsul: credința ta te-a mântuit!⁹

Celei gărbovite urmează, o suflete! Apropie-te, cazi la picioarele lui Iisus, ca să te ridici și să umbli drept în căile Domnului.¹⁰

Deși ești fântână adâncă, Stăpâne, izvorăște-mi ape din preacuratele Tale vine. Și bând, ca și samarineanca, să nu mai însetez, căci izvoare de viață izvorăști.¹¹

Siloam să-mi fie mie lacrimile mele, Stăpâne Doamne, ca să-mi spal și eu ochii inimii și să Te văd cu gândul pe Tine, Lumina cea mai înainte de veci.¹²

¹ Ieșire 1:8-22.

² Ieșire 2:11-12.

³ Ieșire 3:2-3.

⁴ Ieșire 14:21-22.

⁵ I Regi 2:12-13.

⁶ Ieșire 7:11; II Timotei 3:8.

⁷ Psalmul 50:8.

⁸ Matei 9:20; Marcu 5:25-7; Luca 8:43-44.

⁹ Matei 9:20-22.

¹⁰ Luca 13:11-13.

¹¹ Ioan 4:11-15.

¹² Ioan 9:7.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu neasemănată dragoste, preafericită, dorind să te închini lemnului Crucii, te-ai învrednicit de dorire; învrednicește-mă dar și pe mine, să dobândesc slava cea de sus.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Curgerile Iordanului trecându-le, ai aflat odihnă, fugind de plăcerea trupească cea cu durere; din care și pe noi, cuvioasă, scoate-ne cu rugăciunile tale.

Stih: Cuvioase Părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca pe un păstor preaales, înțelepte Andree, pe tine cel preacinstit, cu dragoste multă și cu frică te rog, să dobândesc mântuire și viață veșnică, prin rugăciunile tale.

Slavă..., **a Treimii:**

Pe Tine, Treime, Te cântăm, pe Unul Dumnezeu; Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Părinte și Fiule și Duhule, Ființă neamestecată, Unime căreia pururea ne închinăm.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Din tine, cea nestricată și fără bărbat, Maică-Fecioară, S-a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, unindu-Și Sieși firea omenească.

Cântarea a 6-a, Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea.

Lacrimi din ochii mei, Mântuitorule, și suspinuri din adânc curat aduc Ție, strigând inima mea: Dumnezeule, păcătuim-am Ție, milostivește-Te spre mine.

Înstrăinat-te-ai, suflete, de Domnul tău, ca Datan și ca Aviron; dar din toată inima strigă: Iartă-mă! Ca să nu te împresoare pe tine prăpastia pământului.¹

Ca o junice sălbătică, asemănat-te-ai, suflete, lui Efrem; ca o căprioară, păzește-ți viața de curse, înălțându-ți mintea cu aripi, cu lucrarea și cu gândirea.²

Mâna lui Moise ne va face să credem, suflete, cum că Dumnezeu poate să albească și să curețe viața cea leproasă; nu te deznădăjdui dar, măcar că ești lepros.³

Valurile păcatelor mele, Mântuitorule, ca cele din Marea Roșie întorcându-se, m-au acoperit degrab, ca oarecând pe egipteni și pe conducătorii lor.⁴

Voie slobodă fără cunoștință ai avut, suflete, ca și Israel mai înainte; căci mai mult decât dumnezeiasca mană, ai ales neînțelepțește lăcomia patimilor cea iubitoare de plăceri.⁵

¹ Numerii 16:32.

² Ieremia 31:18; Osea 10:11.

³ Ieșire 4:6-7.

⁴ Ieșire 14:26-28, 15:4-5.

⁵ Numerii 21:5.

Fântânile cananeieștilor gânduri mai mult le-ai cinstit, suflete, decât vâna pietrei, din care izvorul înțelepciunii varsă apele teologiei.¹

Când Moise, sluga Ta, a lovit piatra cu toiagul, atunci tainic a preînchipuit coasta Ta cea de viață făcătoare; din care toți scoatem băutura vieții, Mântuitorule.²

Cercetează, suflete, și iscodește ca Iosua al lui Navi, cum este pământul făgăduinței și locuiește în el cu bună legiuire.³

Ridică-te și împotrivește-te patimilor trupești, ca Iosua asupra lui Amalec, biruind pururea gândurile cele înșelătoare ca și pe gavaoniți.⁴

Suflete, Dumnezeu poruncește: treci peste firea cea curgătoare a vremii, ca mai înainte chivotul, și te fă moștenitor pământului făgăduinței.⁵

Precum ai scăpat pe Petru, cel ce a strigat: scapă-mă!, așa apucând înainte, Mântuitorule, scapă-mă și pe mine de fiară, întinzându-Ți mâna Ta, și mă scoate din adâncul păcatului.⁶

Pe Tine Te știi liman liniștit, Stăpâne, Stăpâne Hristoase! Deci apucând înainte, scoate-mă din adâncurile cele neumblate ale păcatului și din deznădăjduire.

Eu sunt, Mântuitorule, drahma [cea cu chipul] Împăratului, pe care ai pierdut-o de demult; dar aprinzând ca făclie pe Înaintemergătorul, Cuvinte, caută și află chipul Tău.⁷

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca să stingi văpaia patimilor, ai izvorât pururea pâraie de lacrimi, Marie, arzându-ți sufletul. Al căror har dă-mi-l și mie, robului tău.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Nepătimire cerească ai dobândit, prin viețuirea cea preaînaltă de pe pământ, maică; pentru aceasta roagă-te, să izbăvească din patimi, cu rugăciunile tale, pe cei ce te laudă pe tine.

Stih: Cuvioase Părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cunoscându-te pe tine, Andree, păstor și arhieru al Cretei, și rugător pentru lume alerg, strig ție: Scoate-mă, părinte, din adâncul păcatului.

Slavă..., **a Treimii:**

Treime sunt neamestecată și nedespărțită, și Unime despărțită după Fețe, dar unită după Fire. Așa mărturisește [Însuși] Tatăl și Fiul și Dumnezeiescul Duh.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pântecele tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu, cu chipul ca și noi; deci ca Ziditorul tuturor, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să fim îndreptățiți.

¹ Facere 21:25; Ieșire 17:6.

² Ieșire 17:6; Ioan 19:34.

³ Isus Navi 2:1.

⁴ Ieșire 17:8; Isus Navi 8:21.

⁵ Isus Navi 3:17.

⁶ Matei 14:31.

⁷ Matei 15:8.10; Psalmul 131:17.

Doamne, miluiește (de 3 ori)

CONDAC, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, suflate al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și te vei tulbura. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni, și toate le plinește.

ICOS

Cămara cea de vindecare a lui Hristos văzând-o deschisă, și privind sănătatea care izvorăște din ea lui Adam, a pățimit și s-a rănit diavolul, și ca în primejdie s-a tânguit și a strigat către ai săi: Ce voi face Fiului Mariei? Mă ucide *Cel născut în Betleem*¹, Cel ce este pretutindeni și pe toate le plinește.

Cântarea a 7-a., Irmosul:

Păcătuit-am, fărădelege și nedreptate am săvârșit înaintea Ta; nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților.²

Păcătuit-am, greșit-am și am călcat porunca Ta; că întru păcate am fost zămislit, și am adăugat rănilor mele rană. Dar Tu mă miluiește, ca un îndurat, Dumnezeul părinților.

Cele ascunse ale inimii mele, le-am mărturisit Ție, Judecătorul meu. Vezi smerenia mea, vezi și necazul meu, și ia aminte acum la judecata mea; și Tu mă miluiește, ca un îndurat, Dumnezeul părinților.³

Saul oarecând a pierdut asinele tatălui său, iar aflând despre ele a primit împărăția; păzește-te dar, suflate, să nu greșești, alegând mai degrabă poftele tale cele dobitocești, decât împărăția lui Hristos.⁴

David, dumnezeiescul părinte, de a și greșit oarecând îndoit, cu săgeata desfrâului săgetându-se și cu sulița robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu, suflate al meu, cu și mai grele lucruri bolești prin pornirile cele de voia ta.⁵

Împreunat-a David oarecând nelegiuirea cu nelegiuire, că a amestecat desfrâul cu uciderea; dar îndată îndoită pocăință a arătat. Iar tu, suflate, mai viclene lucruri ai făcut, necăindu-te către Dumnezeu.

David oarecând, scriindu-și cântarea ca o icoană, și-a muștră faptele lucrate, strigând: Miluiește-mă! Că Ție unuia am greșit, Dumnezeului tuturor; Însuși mă curățește.⁶

¹ În original: *Betleemiteanul*.

² Daniel 9:5-6.

³ Psalmii 37:19; 24:18; 34:23.

⁴ I Regi 9:1-27, 10:1.

⁵ II Regi 11:14-15.

⁶ Psalmul 50.

Purtat fiind chivotul în car, când au cotit junicile, Zan¹ s-a atins [să-l sprijine], și a fost certat de mânia lui Dumnezeu. Deci de îndrăzneala aceluia fugind, suflete, cinstește bine cele dumnezeiești.²

Auzit-ai de Abesalom cum s-a sculat împotriva firii. Cunoscut-ai faptele lui cele întinate, cu care a batjocorit patul lui David, tatălui său; dar și tu ai urmat pornirilor lui celor pătimase și iubitoare de plăceri.³

Supus-ai trupului tău vrednicia ta cea nerobită, și ca pe un alt Ahitofel aflând pe vrăjmașul, suflete, te-ai învoit cu sfaturile lui; dar Însuși Hristos le-a risipit, ca tu întreg să te mântuiești.⁴

Solomon cel minunat și plin de harul înțelepciunii, făcând vicleșug înaintea lui Dumnezeu oarecând, s-a depărtat de la El; căruia și tu ți-ai asemănat netrebnicia ta viață, suflete.⁵

De plăcerile patimilor fiind silit, s-a întinat, vai mie!, iubitorul înțelepciunii, iubitor de femei desfrânate făcându-se și înstrăinându-se de Dumnezeu; acestuia, o suflete, ai urmat cu gândul, prin dezmierdări rușinoase.⁶

Lui Roboam, celui ce n-a ascultat sfatul tatălui său, ai râvnit, suflete, împreună și lui Ieroboam, slugii celei prea rele, care s-a răzvrătit oarecând; dar fugi de pilda lor, și strigă lui Dumnezeu: Păcătuit-am, miluiește-mă!⁷

Necurățirilor lui Ahav ai râvnit, sufletul meu! Vai mie! Te-ai făcut locaș întinărilor trupești și vas urât al patimilor. Dar din adâncul tău suspină și spune lui Dumnezeu păcatele tale.⁸

Necurățirilor lui Ahav ai râvnit, sufletul meu! Vai mie! Te-ai făcut locaș întinărilor trupești și vas urât al patimilor. Dar din adâncul tău suspină și spune lui Dumnezeu păcatele tale.⁹

Încuiatu-s-a ție cerul, suflete, și foamete de la Dumnezeu te-a cuprins de vreme ce, ca și Ahav oarecând, nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tesviteanul. Dar văduvei din Sarepta asemănându-te, hrănește sufletul prorocului.¹⁰

Păcatele lui Manase ai adunat cu voința, suflete, punând patimile ca niște lucruri scârbavnice și înmulțind cele dezgustătoare; dar pocăinței lui râvnind cu căldură, câștigă-ți umilința.¹¹

Cad înaintea Ta și aduc Ție ca niște lacrimi cuvintele mele: Păcătuit-am, cum n-a greșit nici desfrânata și am făcut fărădelege ca nimeni altul pe pământ. Dar fie-Ți milă, Stăpâne, de făptura Ta și iarăși mă cheamă.¹²

¹ În textul ebraic acesta este numit Uza sau Oza.

² II Regi 6:6-7.

³ II Regi 15:1-37, 16:21.

⁴ II Regi 16:20-21.

⁵ III Regi 3:12, 11:4-6.

⁶ III Regi 11:6-8.

⁷ III Regi 12:13-14,20.

⁸ III Regi 16:30.

⁹ III Regi 16:30.

¹⁰ III Regi 17:8-9.

¹¹ IV Regi 21:1-2.

¹² Luca 7:37-50.

Îngropat-am chipul Tău, și am stricat porunca Ta; toată frumusețea mi s-a întunecat și cu patimile mi s-a stins făclia, Mântuitorule. Dar, precum cânta David, milostivindu-Te, dă-mi bucurie.¹

Întoarce-te, căiește-te, descoperă cele ascunse; grăiește lui Dumnezeu Cel ce știe toate. Tu singur știi, Mântuitorule, cele ascunse ale mele; deci Însuși Tu mă miluiește, precum cânta David, după mare mila Ta.²

Stinsu-s-au zilele mele, ca visul celui ce se deșteaptă. Pentru aceasta ca Iezechia lăcrimez pe patul meu, ca să mi se adauge ani de viață. Dar care Isaia va să stea pentru tine, suflete, fără numai Dumnezeul tuturor?³

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Strigând către Preacurata Maica lui Dumnezeu mai înainte, ai gonit turbarea poftelor celor cu silă supărătoare și ai rușinat pe vrăjmașul cel ispititor. Deci dă-mi acum ajutor în necazuri și mie, robului tău.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe Hristos pe Care L-ai iubit, de Care ai dorit, pentru Care ți-ai topit trupul, cuvioasă, roagă-L acum pentru noi, robii Săi, ca fiind milostiv nouă tuturor, să ne dea viață pașnică, celor ce-L cinstim pe El.

Stih: Cuvioase Părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe piatra credinței întărește-mă, cu rugăciunile tale, părinte, îngrădindu-mă cu frica cea dumnezeiască, și mă rog dăruiește-mi mie acum pocăință, Andree; și mă izbăvește de cursa vrăjmașilor care mă caută pe mine.

Slavă..., **a Treimii:**

Treime neamestecată și nedespărțită, Unime sfântă de-o-ființă; Lumini și Lumină; și Trei sfinte, și Unul sfânt – așa este cântată Treimea-Dumnezeu. Laudă deci și preaslăvește, suflete, viață și vieți, pe Dumnezeul tuturor.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Te laudăm, te binecuvântăm și te preacinstim, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Unul din Treimea cea nedespărțită, pe Unul Fiu și Dumnezeu; și tu însăși ne-ai deschis nouă celor de pe pământ cele cerești.

Cântarea a 8-a, Irmosul:

Pe Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de El se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea, laudați- L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Miluiește-mă pe mine cel ce am păcătuit, Mântuitorule, ridică-mi mintea mea spre întoarcere. Primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc; miluiește-mă pe mine cel ce strig: Greșit-am Ție, mântuiește-mă; nelegiuit-am, miluiește-mă.

¹ Psalmul 50:13.

² Psalmul 50:1-2.

³ IV Regi 20:3; Isaia 38:2-6.

Ilie cel ce a fost purtat în car, suindu-se în carul virtuților, s-a înălțat ca spre ceruri oarecând, mai presus de cele pământești; deci la suirea acestuia cugetă, suflete al meu.¹

Elisei luând oarecând jocul lui Ilie, a luat de la Domnul har îndoit; iar tu, o, suflete al meu, de acest har nu te-ai împărtășit, pentru neînfrânare.²

Sunamiteanca oarecând a primit pe cel drept cu gând bun; iar tu, suflete, n-ai adus în casa ta nici străin, nici călător. Pentru aceasta tu vei fi lepădat afară din cămară, tânguindu-te.³

Minții celei întinate a lui Ghiezi pururea te-ai asemănat, ticăloase suflete; a cărei iubire de argint leapăd-o măcar la bătrânețe. Fugi de focul gheenei, depărtându-te de răutățile tale.⁴

Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine îndoit ai luat-o; că cele necuvioase cugeți, și cele fără de lege faci; lasă deci cele ce ai și aleargă la pocăință.⁵

De niniviteni ai auzit, suflete, că s-au pocăit către Dumnezeu în sac și cenușă; acestora n-ai urmat, ci te-ai arătat mai rău decât toți cei ce au greșit mai înainte de lege și după lege.⁶

De Ieremia cel din groapa cu noroi ai auzit, suflete, care a plâns cu tânguire cetatea Sionului și lacrimi a vărsat. Urmează vieții lui celei plângătoare și te vei mântui.⁷

Iona în Tars a fugit, cunoscând dinainte întoarcerea ninivitenilor; ca un proroc a cunoscut milostivirea lui Dumnezeu, dar împreună cu ei râvnea, ca să nu rămână mincinoasă prorocia lui.⁸

De Daniel ai auzit, o, suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapă; ai înțeles cum tinerii cei ce au fost cu Azaria au stins prin credință văpaia cuptorului cea arzătoare.⁹

Pe toți cei din Legea Veche, i-am adus ție, suflete, spre pildă; urmează faptelor iubitoare de Dumnezeu ale dreptilor și fugi de păcatele cele viclene.

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluiește-mă și mă izbăvește de foc și de groaza ce voi îndura la judecată, după dreptate; iartă-mă mai înainte de sfârșit, prin fapte bune și prin pocăință.

Ca tâlharul strig Ție: pomenește-mă; ca Petru plâng cu amar: iartă-mă, Mântuitorule! Strig ca vameșul, lăcrimez ca păcătoasa. Primește-mi tânguirea ca oarecând pe a cananeencii.¹⁰

Tămăduiește putrejunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, Unule, Tămăduitorule. Pune-mi doctorie vindecătoare și untdelemn și vin, lucrurile cele de pocăință, și umilință cu lacrimi.¹¹

¹ IV Regi 2:11.

² IV Regi 2:9, 2:13.

³ IV Regi 4:8.

⁴ IV Regi 5:20-27.

⁵ IV Regi 15:5; II Cronici 26:19.

⁶ Iona 3:5.

⁷ Ieremia 38:6.

⁸ Iona 1:3.

⁹ Daniel 14:31, 3:24.

¹⁰ Luca 7:37-38, 18:13, 23:42, 22:62, Matei 15:22.

¹¹ Luca 10:34.

Cananeencii și eu urmând, strig: Miluiește-mă, Fiul lui David! Mă ating de poală, ca ceea ce-i curgea sânge; plâng ca Marta și ca Maria pentru Lazăr.¹

Alabastru cu lacrimi turnând pe capul Tău, Mântuitorule, ca niște mir, strig ca desfrânata care cerea milă; rugăciune aduc și cer să iau iertare.²

Deși n-a păcătuit nimeni ca mine, totuși primește-mă, Mântuitorule, și pe mine, care cu frică mă pocăiesc și cu dragoste strig: Ție Unuia am greșit, Milostive, miluiește-mă.³

Milostivește-Te, Mântuitorule, spre zidirea Ta, și mă caută ca un păstor pe mine, oaia cea pierdută, și rătăcit fiind, răpește-mă de la lup, și mă fă oaie în pășunea oilor Tale.⁴

Când vei șede Judecător ca un milostiv și vei arăta slava Ta cea înfricoșătoare, Hristoase, o! ce frică va fi atunci. Cuptorul arzând și toți temându-se de înfricoșătoarea judecata Ta.⁵

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Maica Luminii celei neapuse, pe tine luminându-te, te-a dezlegat de întunericul păcatelor; de unde primind tu harul Duhului, luminează, Marie, pe cei ce te laudă cu credință.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Minune nouă cu adevărat văzând în tine, maică, dumnezeiescul Zosima s-a spăimântat; că înger în trup vedea și cu totul de mirare s-a umplut, laudând pe Hristos în veci.

Stih: Cuvioase Părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, Andree cinstite, lauda Cretei, ție îți cer: Roagă-te, ca să aflu acum dezlegare de legătura fărădelegii prin rugăciunile tale, ca cel ce ești învățător al pocăinței și slava cuvioșilor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Părinte, Cel ce ești fără început, Fiule, Cel împreună fără de început, Mângâietorul cel bun și Duhule cel drept; [adică:] Născătorule al lui Dumnezeu-Cuvântul, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu și făcător, Treime în Unime, miluiește-mă.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ca din porfiră s-a țesut trupul lui Emmanuel înlăuntru în pântecele tău, Preacurată, ceea ce ești porfiră înțeleghătoare; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pe tine te cinstim.

Cântarea a 9-a, Irmosul:

Nașterea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită; rodul Maicii celei fără de bărbat este nestrucător; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică-Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

¹ Matei 9:20, 15:22; Ioan 11:33.

² Matei 26:6-7; Marcu 14:3; Luca 7:37-38.

³ Psalmul 50:5.

⁴ Psalmul 118:176.

⁵ Matei 25:31,41,47.

Mintea s-a rănit, trupul s-a molesit, duhul bolește; cuvântul a slăbit, viața s-a omorât, sfârșitul este lângă uși. Deci, ticăloase suflete, ce vei face când va veni Judecătorul să cerceteze ale tale?

Adusu-ți-am aminte de la Moise, suflete, facerea lumii și toată Scriptura cea așezată de el; care îți povestește ție de cei drepti și de cei nedrepti; dintre aceia, celor de al doilea, adică celor nedrepti ai urmat, o, suflete, păcătuiind lui Dumnezeu, iar nu celor dintâi.

Lega a slăbit, Evanghelia nu lucrează în tine și toată Scriptura nu este băgată în seamă; profeții au slăbit și tot cuvântul Celui Drept. Și rănilile tale, o, suflete, s-au înmulțit, nefiind doctor care să te vindece.

Pildele Scripturii celei noi ți le aduc ție, suflete, ca să te învețe umilința; râvnește dar dreptilor, iar de păcătoși te leapădă, și înduplecă pe Hristos cu rugăciunile tale, cu postul, cu curăția și cu smerenia.

Hristos S-a întrupat, chemând la pocăință pe tâlhari și pe desfrânate. Suflete, pocăiește-te, că s-a deschis ușa împărăției acum, și o apucă mai înainte fariseii și vameșii și desfrânații, pocăindu-se.¹

Hristos S-a întrupat, împreunându-Se cu mine prin trup, și toate câte sunt ale firii, cu voia le-a împlinit, afară de păcat, arătându-ți ție, o, suflete, pilda și chipul smereniei Sale.

Hristos pe magi i-a mântuit, pe păstori i-a chemat, mulțimea pruncilor a făcut-o mucenici, pe bătrânul l-a mărit și pe văduva cea bătrână. De la aceștia, suflete, n-ai râvnit nici faptele nici viața; dar vai ție, când vei fi judecat!²

Postind Domnul patruzeci de zile în pustie, la urmă a flămânzit, arătând firea cea omenească. Suflete, nu te lenevi de va năvăli asupra ta vrăjmașul, alungă-l departe de la picioarele tale prin rugăciuni și postire.³

Hristos a fost ispitit, diavolul Îl ispitea, arătându-I pietrele ca să le facă pâini. În munte L-a suit să vadă într-o clipită toate împărățiile lumii. Teme-te, o, suflete, de înșelăciune; trezește-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu.⁴

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfeșnicul lui Hristos, glasul celui ce strigă a glăsuț, predicând pocăința, căci Irod a săvârșit fărădelege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, să nu te prinzi în cursele celor fără de lege, ci degrab îmbrățișează pocăința.⁵

În pustie a locuit Înaintemergătorul harului, și Iudeea toată și Samaria auzind, au alergat și, botezându-se, și-au mărturisit cu bucurie păcatele lor; căroră tu, suflete, n-ai urmat.⁶

Nunta cinstită este și patul neîntinat, căci Hristos amândouă le-a binecuvântat mai înainte, ospătându-Se trupește, și în Cana Galileii la nuntă apa în vin prefăcând, arătând întâia minune, ca tu să te schimbi, o, suflete.⁷

¹ Matei 11:12, 21:31; Luca 16:16.

² Matei 2:1,16; Luca 2:4-38.

³ Ieșire 34:28; Matei 4:2; Luca 4:2; Marcu 1:13.

⁴ Matei 4:1-9; Marcu 1:12-13; Luca 4:1-12.

⁵ (Este vorba despre Ioan Botezătorul) Cântarea Cântărilor 12:12; Isaia 40:3; Matei 3:8; Marcu 6:17; Luca 3:19-20.

⁶ Matei 3:1-6; Marcu 1:3-6.

⁷ Evrei 13:4; Ioan 2:1-11.

Hristos a întărit pe slăbănogul ce și-a ridicat patul; pe fiul văduvei a înviat și pe sluga sutașului [a vindecat], și samarinencei arătându-Se, a închipuit mai înainte ție, suflete, închinarea în Duh.¹

Pe ceea ce-i curgea sânge a tămăduit-o Domnul cu atingerea de poala Lui; pe cei leproși i-a curățit, pe orbi i-a luminat și pe cei șchiopi i-a îndreptat; pe surzi, pe muți și pe cea gârbovită până la pământ, i-a tămăduit cu cuvântul, ca tu să te mântuiești, ticăloase suflete.²

Bolile tămăduind, săracilor a binevestit Hristos-Cuvântul. Pe șchiopi i-a vindecat, împreună cu vameșii a mâncat și cu păcătoșii a vorbit; sufletul fiicei lui Iair, celei moarte mai dinainte, l-a întors cu atingerea mâinii.³

Vameșul s-a mântuit și desfrânata s-a înțeleptit, iar fariseul, laudându-se, s-a osândit. Căci unul striga: milostivește-Te, și cealaltă: miluiește-mă. Iar fariseul se îngâmfa strigând: „Dumnezeule, mulțumescu-Ți...”, și celelalte graiuri ale nebuniei lui.⁴

Zaheu vameș a fost, dar s-a mântuit; Simon fariseul s-a smintit, iar desfrânata și-a luat dezlegare de iertare de la Cel ce are puterea a ierta păcatele. Acesteia deci sârguiește de urmează, suflete.⁵

N-ai râvnit, ticăloase suflete, desfrânatei, care luând alabastru cu mir, cu lacrimi a uns și cu părul a șters picioarele Domnului, Care i-a rupt zapisul păcatelor ei cele de demult.⁶

Cetățile cărora le-a dat Hristos bunavestire, știi, suflete al meu, cum au fost blestemate; teme-te de pildă, să nu te faci ca acelea; pe care asemănându-le Stăpânul cu Sodoma, până la iad le-a osândit.⁷

Să nu te arăți deznădăjduit, o, suflete al meu, auzind credința cananeencei, pentru care, cu cuvântul lui Dumnezeu s-a tămăduit fiica ei. Strigă din adâncul inimii, ca și aceea lui Hristos: „Fiul lui David, mântuiește-mă și pe mine”.⁸

Milostivește-Te, mântuiește-mă, Fiul lui David, miluiește-mă, Cel ce ai tămăduit cu cuvântul Tău pe cei îndrăciți, și cuvântul cel milostiv, ca și tâlharului, grăiește-mi: Adevărat zic ție, cu Mine vei fi în rai, când voi veni întru slava Mea.⁹

Un tâlhar Te-a hulit; alt tâlhar ca Dumnezeu Te-a cunoscut. Că amândoi împreună pe cruce erau atârnați. Dar, o, mult-Îndurate! Ca și tâlharului celui credincios, care Te-a cunoscut pe Tine ca Dumnezeu, deschide-mi și mie ușa slăvitei Tale împărății.¹⁰

¹ Matei 9:6, 8:13; Luca 7:14; Ioan 4:7-24.

² Matei 9:20, 11:5; Luca 13:11-13.

³ Matei 4:23, 9:10-11; Marcu 5:41-42.

⁴ Luca 7:46-47, 18:14.

⁵ Luca 7:39, 19:9; Ioan 8:3-11.

⁶ Luca 7:37-38.

⁷ Luca 10:12-15.

⁸ Matei 15:22.

⁹ Matei 8:28-32; Luca 23:43.

¹⁰ Luca 23:39-43.

Făptura s-a mâhnit văzându-Te răstignit; munții și pietrele de frică s-au despicat, pământul s-a cutremurat și iadul s-a golit; și s-a întunecat lumina zilei, văzându-Te pe Tine, Iisuse, cu trupul pe Cruce pironit.¹

Roade vrednice de pocăință nu cere de la mine, că tăria mea întru mine a lipsit. Dăruiește-mi inimă pururea zdrobită și sărăcie duhului; ca să-Ți aduc acestea ca o jertfă primită, Unule, Mântuitorule.

Judecătorul meu și cunoscătorule, Cel ce va să vii iarăși cu îngerii să judeci lumea toată; atunci văzându-mă cu ochiul Tău cel blând, să Te milostivești și să mă miluiești, Iisuse, pe mine care am greșit mai mult decât toată firea omenească.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Toate cetele îngerești și adunările omenești le-ai uimit cu viața ta cea minunată; ca și cei fără de trup viețuind și firea covârșind, ca și cum ai fi fost fără materie, te-ai suit cu picioarele pe apă, Marie, și Iordanul ai trecut.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Fă milostiv pe Ziditorul pentru noi, cei ce te laudăm pe tine, Cuvioasă Maică, să ne izbăvească de răutăți și de necazurile care ne împresoară. Ca izbăvindu-ne din încercări, să mărim neîncetat pe Domnul, Cel ce te-a proslăvit pe tine.

Stih: Cuvioase Părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andree cinstite, și Părinte de trei ori fericite, păstorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să ne izbăvim de toata mânia, necazul și stricăciunea, și de greșeli nenumărate, noi cei care cinstim pururea pomenirea ta cu credință.

Slavă..., **a Treimii:**

Pe Tatăl să-L laudăm, pe Fiul să-L preaînălțăm, dumnezeiescului Duh cu credință să ne închinăm, Treimii celei nedespărțite, Unimii după ființă; că Lumină ești și Lumini, și Viață și Vieți, Făcătoare de viață și Luminătoare marginilor [pământului].

Și acum..., **a Născătoarei:**

Biserica toată² o păzește, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că întru tine cu credință nădăjduind, întru tine se și întărește, și prin tine biruind, înfrânge toată încercarea, alungă toată rătăcirea și călăuzește pe fiii ei.

¹ Matei 27:51-52; Marcu 15:38; Luca 23:45.

² În original se face referire la cetatea Constantinopolului. În consecință, întreg troparul a fost reformulat.